

TEBLİĞ

Dış Ticaret Müsteşarlığından:**İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2006/26)****BİRİNCİ KISIM
Genel Bilgi ve İşlemler****Mevcut önlem ve soruşturma**

MADDE 1 – (1) Kore Cumhuriyeti (Güney Kore) ve Endonezya menşeli poliesterlerden sentetik devamsız lifler (poliester elyaf) için 13/3/2000 tarih ve 23992 sayılı Mükerrer Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2000/2 sayılı Tebliğ ile dampainge karşı önlem yürürlüğe konulmuştur. Uygulanmakta olan önlemin yürürlükten kalkma süresinin bitiminden önce, 9/12/2004 tarih ve 25665 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2004/29 sayılı Tebliğ ile nihai gözden geçirme soruşturması açılması talebinde bulunulabileceği ilan edilmiştir.

(2) Advansa Sasa Polyester Sanayi A.Ş. tarafından dampainge karşı önlemin sona ermesinin dampaing ve zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine yol açacağı iddiasıyla yapılan başvuru üzerine, 10/3/2005 tarih ve 25751 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2005/8 sayılı Tebliğ ile başlatılan ve soruşturma sırasında Alba Tekstil ve Sanayi Ticaret A.Ş.’nin de işbirliğinde bulunduğu nihai gözden geçirme soruşturması, Dış Ticaret Müsteşarlığı İthalat Genel Müdürlüğü tarafından yürütülerek tamamlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ; 4412 sayılı Kanunla değişik 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde yürütülen nihai gözden geçirme soruşturması sonuçlarını içermektedir.

Bilgilerin toplanması ve değerlendirilmesi

MADDE 3 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, söz konusu ürünün bilinen yerli üreticilerine, Müsteşarlıkça tespit edilen ithalatçılara, Güney Kore ve Endonezya’da yerleşik bilinen üretici/ihracatçılara ve ayrıca anılan ülkelerde yerleşik diğer üretici-ihracatçılara iletilebilmesini teminen Güney Kore ve Endonezya’nın Ankara Büyükelçiliklerine soru formları gönderilmiştir.

(2) Taraflara soru formunu yanıtlamaları için posta süresi dahil 37 gün süre tanınmış olup, tarafların süre uzatımı yönündeki makul talepleri karşılanmıştır.

(3) Yerli üretim dalı soruşturma süresince işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir. Ayrıca, soruşturma döneminde ithalat gerçekleştirdiği tespit edilen 9 ithalatçı firmaya soru formu gönderilmiş, bu firmaların 2’sinden cevap alınmıştır.

(4) Üretici-ihracatçı soru formuna cevap veren ve soruşturma süresince işbirliğinde bulunan üretici-ihracatçı firmalar, Endonezya’da yerleşik P.T. Indorama Synthetics Tbk. ve Güney Kore’de yerleşik Huvis Corporation’dır.

Yerinde doğrulama soruşturması

MADDE 4 – (1) Yönetmeliğin 21 inci maddesi çerçevesinde yerli üretici Advansa Sasa Polyester Sanayi A.Ş. nezdinde yerinde doğrulama soruşturması gerçekleştirilmiştir.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi ve dinlenmesi

MADDE 5 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, soruşturma konusu ülkelerin Büyükelçiliklerine ve bilinen üretici-ihracatçı firmalara şikayetin gizli olmayan metni ve soruşturma açılış Tebliği gönderilmiştir.

(2) Ayrıca, ilgili taraflardan alınan bilgi ve belgelerin gizli olmayan özetleri talep eden bütün ilgili tarafların bilgisine sunulmuştur.

(3) Nihai bildirimim ilgili taraflara gönderilmesini müteakip, Indorama Synthetics Tbk. temsilcisinden gelen talep üzerine görüşlerini sözlü olarak ifade edebilmelerine imkan vermek amacıyla dinleme toplantısı düzenlenmiştir.

(4) Tarafların soruşturma boyunca ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkur görüşlerden mevzuat kapsamında değerlendirilebilecek olanlara bu Tebliğin ilgili bölümlerinde cevap verilmiştir.

Gözden geçirme dönemi

MADDE 6 – (1) Önlemin yürürlükten kalkması durumunda, dampaingin ve zararın devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığının belirlenmesi için 1/1/2002–31/12/2004 arasındaki dönem gözden geçirme dönemi

(GGD) olarak alınmıştır.

İKİNCİ KISIM **Soruşturma Konusu Ürün ve Benzer Ürün**

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

MADDE 7 – (1) Soruşturma konusu ürün, Güney Kore ve Endonezya menşeli 5503.20 gümrük tarife istatistik pozisyonu (GTP) altında yer alan ve poliester elyaf olarak adlandırılan "poliesterlerden sentetik devamsız lifler"dir.

(2) Yerli üretim dalı tarafından üretilen poliester elyaflar ile soruşturma konusu ülkeler menşeli poliester elyafların benzer ürün olduğu esas soruşturmada tespit edilmiştir. Bu soruşturmada ise gerek yerli üretim dalı tarafından gerekse soruşturma konusu ülkelerde üretilen poliester elyafların işlevsel özellikleri, fiziksel özellikleri, kullanım alanları, dağıtım kanalları, kullanıcıların algılaması ve birbirini ikame edebilmeleri açısından iki ürünün benzer ürün olma durumunu ortadan kaldıracak bir değişiklik olduğuna dair herhangi bir görüş alınmamış ve bu yönde bir tespitle bulunulmamıştır.

(3) Bu durumda, Güney Kore ve Endonezya menşeli soruşturma konusu ürün ile yerli üretim dalı tarafından üretilen poliester elyafların benzer ürün olduğu tespiti geçerliliğini korumaktadır.

(4) Soruşturma konusu ürün ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup, uygulamaya esas olan GTP ve karşılığı eşya tanımıdır.

ÜÇÜNCÜ KISIM **Dampingin Devam Etmesi veya Yeniden Meydana Gelmesi İhtimali**

MADDE 8 – (1) Yönetmeliğin 35 inci maddesi hükmü gereğince, yürürlükteki önlemin sona ermesi halinde dampingin devam etmesi veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığı incelenmiştir.

Güney Kore

a) Önleme tabi ülkede sektörün durumu ve kapasite fazlası

Uluslararası Ticaret Merkezi (International Trade Center- ITC) verilerine göre, 2004 yılında Güney Kore toplam dünya ihracatının %25'ini gerçekleştiren Tayvan'dan sonra %23'lük pay ile 2 nci sırada yer almaktadır. Üretimde ise Kore Kimyasal Elyaf Birliği (Kore Chemical Fiber Association - KCFA) verilerine göre söz konusu ülke 2005 yılı itibariyle dünya poliester elyaf üretiminin %5'ini oluşturmuştur. Aynı kaynakta, önlemin yürürlüğe girmesini takip eden dönemde, sektörde yeniden yapılanmalara gidildiği ifade olunmaktadır. Bu kapsamda, Kohap firması 2002 yılında, Daehan firması ise 2004 yılında söz konusu ürünün üretiminden çekilmiştir. Huvis firmasının ise SK Chemical ve Samyang firmalarının poliester kapasitelerini birleştirmesiyle 2000 yılında faaliyete girdiği bilgisi alınmıştır. Yerli üretim dalından ve KCFA'nın internet sitesinden sağlanan bilgilere göre söz konusu yeniden yapılanmalar ve üretimden çekilmeler sonucu Güney Kore'nin poliester elyaf üretim kapasitesi 2000 yılında 836.340 ton/yıl iken 2002 yılında önce 698.760 ton/yıla, 2004 yılında 608.400 ton/yıla gerilemiş, 2005 yılında da aynı seviyede kalmıştır. Bunun yanında Kore Uluslararası Ticaret Birliği (Korea International Trade Association -KITA) verilerine göre söz konusu ürünün iç piyasa talebinde önemli azalma olduğu tespit edilmiştir.

Önlem konusu ürünün kullanıcısı olan tekstil ve hazır giyim sektörleri poliester elyafın iç piyasa talebi açısından incelenmiştir. Güney Kore Tekstil Sektörü Federasyonu (Korean Federation of Textile Industries -KOFOTI)'nin 2005 faaliyet raporunda, söz konusu ülkenin Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC)'nden yaptığı hazır giyim ithalatının 2003 yılında %34 artması ve bu seviyenin yıllık bazda korunacağı öngörüsü nedeniyle tekstil üreticilerinin ÇHC'de yatırım yapmakta olduğu ve üretimlerini bu ülkeye kaydıracağı bu nedenle de yerli üretimin düştüğü belirtilmektedir. Diğer taraftan ÇHC ve Hindistan kaynaklı tekstil ve hazır giyim ürünlerinin ithalatının arttığı görülmektedir. Aynı raporda, Güney Kore Ulusal İstatistik Kurumu verilerine dayanarak 2004 yılında tekstil üretiminin %7,7 düştüğü 2005 yılında da düşmenin devam edeceği ifade edilmektedir. İç piyasada mamul üretiminin yerini ithalata devrediyor olması sektörde girdi olarak kullanılan elyaf pazarında da küçülme yaşandığına işaret etmektedir.

b) Önleme tabi ülkenin diğer ülke pazarlarındaki durumu

ITC verilerine göre ÇHC ve ABD'nin bu ülke için oldukça önemli pazarlar olduğu ancak söz konusu ülkenin ÇHC'ye yaptığı ihracatın 2000'de 344.435 tondan 2004'te 136.973 tona, 2005'te 104.434 tona kadar gerilediği görülmektedir. Benzer şekilde Güney Kore'nin söz konusu ürünün toplam ihracatında 2000 yılından itibaren önemli ölçüde azalma görülmektedir. Azalmanın devam ettiği ve 2004 yılında 608.708 ton olan ihracatın KITA verilerine göre 2005 yılında 552.067 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. Bu durum, Güney Kore'nin elyafta kapasite fazlasının mevcudiyetini ortaya koymaktadır.

Yukarıda belirtilen tespitlere göre 2005 yılında kapasitenin aynı kalmasına karşın toplam ihracatın düşmesi ile oluşan kapasite fazlasının Türkiye tüketiminin 1/3'ünü ya da toplam ithalatının tamamını karşılayabilecek durumda

olduğu görülmektedir. Yeniden yapılanmaya rağmen 2002 yılında %86 olan kapasite kullanım oranı 2005 yılında %85'e düşmüş olup bu durum Güney Kore'de hala kapasite fazlası sorununun aşılmadığını ve önlemin yürürlükten kalkması durumunda Türkiye'ye yönelebilecek önemli bir kapasitenin olduğunu ortaya koymaktadır.

c) Türkiye pazarının önemi

Türkiye, Avrupa Birliği (AB)'ne olan yakınlığı ve kurmuş olduğu gümrük birliği çerçevesinde AB'ye yaptığı önemli miktardaki tekstil ve hazır giyim ihracatı ve bu sektörlerdeki hammadde ihtiyacı sebebiyle önemli bir pazar konumundadır. Güney Kore'nin bu anlamda tekstil sektörünün ihtiyacı olan poliester elyafta önemli bir tedarikçi olduğu düşünüldüğünde bu ülke için Türkiye pazarının önemi daha iyi ortaya çıkmaktadır.

ç) Talebi etkileyen fiyat unsuru

Yerli üretim dalından sağlanan bilgilere göre Türkiye'de faaliyet gösteren söz konusu sektör, yeterli deneyim, gelişmiş alt yapı ve üretim yapısına sahip olup yeterli kalitede ürün üretebilmektedir. Bu nedenle fiyatın talebi etkileyen çok önemli bir unsur olduğu ve pazar payını artırmak isteyen ihracatçılar için fiyata dayalı rekabetin temel alternatif olduğu anlaşılmaktadır.

d) Diğer ülkelerce uygulanmakta olan dampinge karşı önlemler

Güney Kore'ye karşı söz konusu üründe Hindistan, AB ve ABD'de dampinge karşı vergi yürürlüktedir. Bu önlemler Güney Kore'de yerleşik üreticilerin sadece Türkiye'ye değil diğer ülkelere de dampedli ihracat yaptığını ve yukarıdaki değerlendirmelerin tutarlı olduğunu, önlemin yürürlükten kalkması durumunda benzer eğilimin devam etmesinin ya da yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğunu ortaya koymaktadır.

e) Esas soruşturmada tespit edilen damping marjları

Mevcut önleme esas teşkil eden soruşturma esnasında tespit edilen damping marjları, firmaların önlemin yürürlükten kalkması halinde muhtemel davranışlarını yansıtacak önemli birer gösterge niteliği taşıdığından soruşturmada dikkate alınmıştır. İşbirliği düzeyi çok düşük olduğundan soruşturmada Güney Koreli üretici-ihracatçıların gelecekteki fiyat davranışlarını daha iyi yansıtabilecek başka bir gösterge bulunmamaktadır. Esas soruşturma sırasında Güney Koreli üretici-ihracatçı firmalar için tespit edilen damping marjlarına eşit olacak şekilde konulan vergi oranları %11,9 ile %24,6 arasında değişen düzeylerde dir.

Endonezya

a) Önleme tabi ülkede sektörün durumu ve kapasite fazlası

Uluslararası Sentetik İplik ve Elyafçılar Birliği (International Rayon and Synthetic Fibres Committee – CIRFS) verilerine göre, önleme tabi ülkenin 2004 yılı itibarıyla toplam poliester elyaf üretim kapasitesi 505.902 ton/yıl iken 2005 yılında 537.200 ton/yıla çıkmıştır. Dünyanın 2. büyük poliester elyaf ihracatçısı olan Güney Kore'nin 2004 yılı itibarıyla 608.400 ton/yıl kapasitesi olduğu göz önüne alındığında Endonezya'nın oldukça önemli bir kapasiteye sahip olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca, söz konusu ülke 2004 yılında dünya elyaf üretiminin %2,6'sını gerçekleştirmiştir. Diğer taraftan, PT Polychem Indonesia Tbk. firmasının internet sayfasında poliester sektöründe görece olarak düşük seyreden talep dolayısıyla Endonezya'da arz fazlasının oluştuğu bilgisi yer almaktadır. Bu bilgi Textiles South East Asia dergisinin Ocak 2006 sayısında doğrulanmaktadır.

Endonezya tekstil sektörü incelendiğinde ekonomideki durgunluk ve artan ucuz nihai tekstil ürünleri ithalatı nedeniyle kapasite kullanım oranlarının giderek düştüğü anlaşılmaktadır. Endonezya Sanayi Bakanlığının verilerine göre tekstil ürünlerinde kapasite kullanım oranı 2000 yılında %81 iken 2004 yılında %70'e düşmüştür. Diğer taraftan Textiles Southeast Asia tarafından düzenlenen bir araştırmaya göre de 2004 yılında Endonezya hazır giyim sektöründe kapasite kullanım oranı %77,5 seviyesinde kalmıştır.

Fibersource.com sitesinde 2003 yılında yayımlanan bilgiye göre, Endonezya'da bulunan ve yerli üretim dalını temsil eden Endonezya Sentetik Elyaf Üreticileri Birliği (Indonesian Synthetic Fiber Makers Association –APSYFI), Tayvan, Tayland ve Güney Kore'den yapılan dampedli ithalat nedeniyle iç piyasanın zarar gördüğü ve artan rekabet nedeniyle satışlar ve kapasite kullanım oranlarının düştüğü şikayetiyle damping soruşturması açılması için başvuruda bulunmuştur. Söz konusu gelişmeler Endonezya'daki kullanılmayan kapasiteye işaret etmektedir.

b) Önleme tabi ülkenin diğer ülke pazarlarındaki durumu

ITC verilerine göre 2004 yılında Endonezya'nın en çok ihracat yaptığı ülkeler sırasıyla Türkiye, ÇHC, Tayland ve ABD'dir. 2000-2004 verileri incelendiğinde ÇHC'ye yapılan ihracatın miktar bazında %55 oranında artarak 4.997 tona ulaştığı, Tayland'a yapılan ihracatın sabit kalarak 4.124 ton olduğu ABD'ye yapılan ihracatın ise % 28 oranında artarak 3.954 tona ulaştığı görülmektedir. Bununla birlikte diğer ülkelere yapılan ihracatın azalması sonucunda Endonezya'nın toplam ihracatı aynı dönemde %1 oranında azalarak 40.920 ton olarak gerçekleşmiştir.

c) Türkiye pazarının önemi

Türkiye'nin AB'ye olan yakınlığı ve AB'nin en önemli tekstil tedarikçilerinden biri olması Endonezya açısından da son derece önemlidir. Ayrıca yukarıda da belirtildiği gibi Türkiye söz konusu ülke üreticilerinin en önemli ihracat

pazandır.

ç) Talebi etkileyen fiyat unsuru

Daha önce de belirtildiği gibi yerli üretim dalı yeterli deneyime sahip olup ileri teknoloji ile üretim yaptığından fiyatın talebi etkileyen çok önemli bir unsur olduğu anlaşılmaktadır.

d) Diğer ülkelerde uygulanmakta olan dumpinge karşı önlemler

Endonezya'ya karşı AB'de önlem konusu üründe 14/7/2000 tarihinden itibaren dumpinge karşı vergi yürürlükte olup önlem için halen nihai gözden geçirme soruşturması devam etmektedir.

e) Esas soruşturmada tespit edilen dumping marjları

Mevcut önleme esas teşkil eden soruşturma esnasında tespit edilen dumping marjları, özellikle işbirliğinin yetersiz olduğu mevcut durumda üretici-ihracatçı firmaların önlemin yürürlükten kalkması halinde muhtemel davranışlarını yansıtacak en önemli bilgi olarak soruşturma kapsamında dikkate alınmıştır. Esas soruşturma sırasında üretici-ihracatçı firmalar için dumping marjlarına eşit olacak şekilde konulan vergiler %6,2 ile %37,4 arasında değişen oranlarda belirlenmiştir.

Değerlendirme

MADDE 9 – (1) Yukarıdaki bilgiler ışığında, soruşturmaya konu ülkelerde iç piyasa talebinin daraldığı, bu ülkelerin dış piyasalarda pazar paylarını koruyamadıkları ve ihracatlarının azaldığı ve buna bağlı olarak kapasite fazlasının oluştuğu, AB ve ABD gibi önemli ülkelerin söz konusu ülkelere yönelik dumpinge karşı önlem uyguladığı ve Türkiye pazarının iki ülke açısından da önem arz ettiği göz önüne alındığında, önlemin yürürlükten kalkması durumunda Güney Koreli ve Endonezyalı üretici-ihracatçılardan Türkiye'ye yapılan dumpingli ithalatın devam etmesinin veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğu anlaşılmaktadır.

(2) İşbirliğinde bulunan ihracatçı firmalar diğer üretici/ihracatçılardan farklı değerlendirilmeleri gerektiğini iddia etmiştir. İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Mevzuat, işbirliğine gelmeyen firmaların işbirliğine gelmemeyi caydıracak muameleye tabi tutulmasına izin vermekle birlikte bu yöndeki izin işbirliğine gelen firmalar için ayrıcalıklı bir durumun yaratılması gerektiği anlamına gelmemektedir.

(3) Ayrıca işbirliğinde bulunan bir ihracatçı firma Türkiye'ye yaptığı ihracatın dumpingli olmadığını iddia ederken, bir diğer ihracatçı firma kendisi için bireysel dumping marjı hesaplanması gerektiğini iddia etmiştir. Ancak yürütülen soruşturma bir nihai gözden geçirme soruşturması olduğundan dumpingin varlığı değil önlemin kalkması durumunda dumpingin devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığı hususu değerlendirilmekte olup, dumpingin belirlenmesi bu değerlendirme için ihtiyari bir unsurdur ve Yönetmeliğin 41 inci maddesi kapsamında bu soruşturmada dumping belirlenmesi yapılmasına gerek görülmemiştir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Zararın Devam Etmesi veya Yeniden Meydana Gelmesi İhtimali

MADDE 10 – (1) Önlemin yürürlükte olduğu dönemde yerli üretim dalında zarar durumu ve önlemin yürürlükten kalkması halinde zarara etki edebilecek muhtemel gelişmeler incelenmiştir. Bu çerçevede, ithalatın miktarı ve muhtemel gelişimi, fiyatlarının gelişimi ve muhtemel fiyat kırılması ile yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelenmiştir. İthalat verileri incelenirken, önlemin etkisini ve önlem sonrası duruma ilişkin eğilimleri görebilmek amacıyla gözden geçirme dönemini (2002–2004) de içine alan 1999–2005 dönemi ele alınmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

Önlem Konusu İthalatın Gelişimi

Maddenin genel ithalatı

MADDE 11 – (1) Esas önlem yürürlüğe girmeden 1999 yılında poliester elyafların genel ithalatı 33.237 ton iken önlemin yürürlüğe girdiği 2000 yılında 55.421 tona çıkmış, 2001 yılında 40.000 tona düşmüştür. 2002–2003 yılları arasındaki dönemde önemli ölçüde artış gösteren ithalat sırasıyla 62.568 ton ve 66.238 tona ulaşmış, ancak 2004 ve 2005 yılında gerileyerek sırasıyla 48.513 ve 59.152 tona düşmüştür.

Maddenin soruşturma konusu ülkelere ithalatı

MADDE 12 – (1) Soruşturma konusu ürünün Güney Kore'den ithalatı önlem öncesi 1999 yılında 13.046 ton iken önlemin yürürlüğe girmesi sonrasında 2000 yılında 5.475 tona, 2001 yılında ise 2.921 tona düşmüştür. Gözden geçirme dönemini kapsayan 2002–2004 yılları arasında ise sırasıyla 3.085 tona, 1.736 tona ve 510 tona, 2005 yılında ise 87 tona gerileyerek önemli ölçüde azalmıştır. Bu durum önlemin etkili olduğunu göstermektedir.

(2) Endonezya'dan yapılan ithalat ise, 1999 yılında 5.178 ton iken önlemin yürürlüğe girmesiyle birlikte 2000 yılında 1.543 tona 2001 yılında ise 522 tona düşmüştür. Gözden geçirme dönemini kapsayan 2002–2004 yılları arasında ise ithalat tekrar artarak sırasıyla 606 ton, 3.834 ton ve 5.496 ton olarak gerçekleşirken, 2005 yılında 5.449 ton

seviyesinde oluşmuştur.

(3) Soruşturma konusu ülkelerden yapılan toplam ithalat 1999 yılında 18.225 ton iken önlem yürürlüğe girdikten sonra 2000 yılında 7.018 tona, 2001 yılında 2.922 tona düşmüş, gözden geçirme dönemini kapsayan 2002-2004 yıllarında ise artarak sırasıyla 3.691 ton, 5.570 ton ve 6.007 ton olarak gerçekleşirken 2005 yılında tekrar düşerek 5.536 ton olmuştur.

(4) Huvis firması soruşturma döneminde gerek Güney Kore'den gerekse Endonezya'dan yapılan ithalatın çok sınırlı kaldığını belirtmiş, toplam poliester elyaf ithalatı içerisinde %1-2 seviyelerindeki oranın maddi zarara veya maddi zarar tehdidinde neden olamayacağını iddia etmiştir. Ancak, bu düşük oran dampa karşı önlemin yürürlükte olmasından kaynaklanmakta olup, yapılan inceleme mevcut önlemin kalkması halinde dampa ithalatın devamı veya tekrarının ve bunun sonucunda zararın devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığına yönelik olduğundan şu anki düşük oranlar önlem kaldırıldığında zarara neden olmayacağını göstermemektedir.

Önlem konusu ithalatların pazar payları

MADDE 13 – (1) Soruşturma konusu ürünün yurtiçi tüketimi, yerli üretim dalının yurtiçi satışları ile genel ithalatın toplanması suretiyle hesaplanmıştır.

(2) Bu çerçevede hesaplanan toplam tüketim endeksi, 2002 yılında 100 iken 2003 yılında sınırlı bir artış kaydederek 102 olmuş, 2004'te ise 95 seviyesine inmiştir. Güney Kore menşeli soruşturma konusu poliester elyafların tüketim içindeki payı 2002 yılında %2 iken 2003 yılında %1 olmuş, 2004 yılında ise söz konusu ülke menşeli ürünün toplam tüketim içindeki payı %1'in altına gerilemiştir. Endonezya menşeli poliester elyafın ise 2002 yılında toplam tüketim içindeki %1'in altında iken 2003 ve 2004 yıllarında sırasıyla %3 ve %4'e çıkmıştır.

(3) Soruşturmaya konu ülkelerin toplam pazar payı incelendiğinde ise bu payın 2002 yılında %3 iken 2003 ve 2004 yıllarında kısmi olarak artış göstererek %4 olarak gerçekleştiği belirlenmiştir.

Önlem konusu ithalatın fiyatlarının gelişimi

MADDE 14 – (1) TÜİK verilerine göre, Güney Kore menşeli soruşturma konusu poliester elyafların ağırlıklı ortalama ithal birim fiyatı, soruşturma öncesi 1999 yılında 0,88 ABD Doları/Kg iken önlemin yürürlüğe girmesi sonrasında yükselerek 2000'de 1,02 ABD Doları/Kg ve 2001'de 1,06 ABD Doları/Kg olmuştur. Gözden geçirme döneminde ise 2002 ve 2003 yılında sırasıyla 1,02 ve 1,05 ABD Doları/Kg olarak gerçekleşmiştir. 2004'te ise petrol fiyatlarındaki artış sonucunda hammadde maliyetlerindeki artışa da bağlı olarak birim fiyatlar yükselerek, 1,29 ABD Doları/Kg'a çıkmıştır.

(2) Endonezya menşeli poliester elyafların birim ithal fiyatları ise önlem öncesi 1999 yılında 0,90 ABD Doları/Kg iken 2000'de 0,97 ABD Doları/Kg olmuştur. 2001 yılında az miktarda yapılan ve standart ürün özelliklerinden farklılık arz eden özellikli ürün tipi ithalatının artması sebebiyle birim fiyatın yüksek olduğu değerlendirilmiştir. Gözden geçirme döneminde ise sırasıyla 0,93 ABD Doları/Kg, 1,07 ABD Doları/Kg ve 1,28 ABD Doları/Kg olarak gerçekleşmiştir.

(3) Yukarıdaki veriler değerlendirildiğinde iki ülkeden yapılan ithalatın fiyatlarında benzer eğilimler olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu ülkelerin Türkiye'ye ihraç fiyatları 2000-2003 yılları arasında benzer seviyelerde seyrederken, 2003 yılından itibaren petrol fiyatlarındaki artışla birlikte yükselen maliyetler neticesinde hem dünya ithal fiyatları hem de Türkiye'nin bu ülkelerden ortalama ithal fiyatları artmaya başlamıştır.

Fiyat kırılması

MADDE 15 – (1) Dampa ithalat sebebiyle yerli üretim dalı fiyatlarını olması gereken seviyede belirleyemediğinden önlemin yürürlükten kalkması durumunda oluşabilecek muhtemel fiyat kırılmasına bakılmıştır. Gözden geçirme dönemi için yapılan hesaplamada dampa karşı vergi hariç tutularak Güney Kore ve Endonezya'dan yapılan ithalatın birim fiyatına gümrük vergisi ve ithal masrafları eklemek suretiyle önlem konusu ürünün Türkiye piyasasına giriş fiyatları bulunmuş ve bu fiyatlar yerli üretim dalının olması gereken satış fiyatını veren maliyet artı makul kâr yöntemi ile bulunan fiyatlarla karşılaştırılmıştır. Buna göre, dampa karşı önlemin yürürlükte olmaması durumunda, yerli üretim dalının fiyatlarını Güney Kore menşeli soruşturma konusu ürünün gözden geçirme döneminde sırasıyla -%6,0, %8,1 ve %8,9 oranında; Endonezya menşeli soruşturma konusu ürünün ise sırasıyla %3,0, %6,5 ve %9,3 oranında kırılma olacağı hesaplanmıştır. Bu durum, önlemin yürürlükten kaldırılması durumunda önleme tabi ülkeler menşeli ithalatın yerli üretim dalının fiyatlarını bastırmasının ve zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine neden olmasının muhtemel olduğunu göstermektedir.

(2) Huvis firması Güney Kore için hesaplanan 2002 yılına ait fiyat kırılmasının negatif çıktığını dolayısıyla söz konusu ülkeden yapılan ithalatın yerli üretim dalı zararına neden olmadığını iddia etmektedir. Ancak hesaplanan fiyat kırılması negatif olsa da üç yılı kapsayan gözden geçirme dönemine bakıldığında 2002 yılından sonra söz konusu ülkeden yapılan ithalatın yerli üretim dalı fiyatlarını baskı altında tuttuğu ve bu nedenle fiyat kırılmasının devam etme ihtimalinin yüksek olduğu görülmektedir. Aynı firma, yerli üretim dalı fiyatlarının gözden geçirme döneminde artış gösterdiğini

iddia etmektedir. Ancak, yapılan incelemede yerli üretim dalı fiyatlarında gerçekleşen artışın maliyetlerdeki artışın önemli ölçüde altında kaldığı tespit edilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Yerli Üretim Dalının Durumu

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 16 – (1) Önlem konusu ithalatın yerli üretim dalı üzerindeki etkisinin belirlenmesinde, işbirliğinde bulunan Advansa Sasa Polyester Sanayi A.Ş. ve Alba Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş. firmalarının verileri esas alınmış olup mümkün olduğu ölçüde ürüne ilişkin veriler kullanılmıştır.

(2) Yerli üretim dalının ekonomik göstergelerindeki değişimin sağlıklı bir şekilde incelenmesi amacıyla Türk Lirası bazındaki veriler için yıllık ortalama Üretici Fiyat Endeksi (ÜFE) kullanılarak enflasyondan arındırılmış reel değerler kullanılmıştır.

a) Üretim

Yerli üretim dalının ilgili üründe 2002 yılında 100 olan üretim miktar endeksi, 2003 yılında düşerek 98 olmuş ancak 2004 yılında artarak 121 seviyesine çıkmıştır.

b) Satışlar

Yerli üretim dalının ilgili üründe 2002 yılında 100 olan yurtiçi satış miktar endeksi, 2003 yılında 98'e düşmüş ancak 2004 yılında artarak 109 olarak gerçekleşmiştir.

Aynı dönemde satış hâsılatı reel olarak incelendiğinde 2002 yılında 100 olan endeksin 2003 yılında 87'ye gerilediği ancak 2004 yılında tekrar 100 seviyesine ulaştığı görülmüştür.

c) Yurtiçi Fiyatlar

Yerli üreticinin ilgili üründe ağırlıklı ortalama yurtiçi birim satış fiyatı endeksinin, 2002 yılı verileri 100 olarak alındığında, 2003 yılında 89'a gerilediği ancak 2004 yılında 92'ye çıktığı görülmüştür.

ç) İhracat

Yerli üretim dalının ilgili üründe 2002 yılında 100 olan ihracat miktar endeksi, 2003 yılında 72 seviyesine inerek önemli ölçüde düşmüş, 2004 yılında artarak 123 seviyesine çıkmıştır.

Yerli üretim dalının ihracat hâsılatı ise 2002 yılında 100 olarak kabul edildiğinde, 2003 yılında benzer şekilde düşerek 70 seviyesinde kalmış, 2004 yılında ise 123 seviyesine çıkmıştır.

d) Pazar Payı

Yerli üretim dalının ilgili üründe yurtiçi pazar payı ise 2002 yılında %57 iken 2003 yılında %55'e düşmüş 2004 yılında ise artarak %65 olarak gerçekleşmiştir.

e) Stoklar

Yerli üretim dalının ilgili ürünündeki stok verileri incelendiğinde, 2002 yılında 100 olan stok düzeyi endeksinin, 2003 yılında bir miktar artsa da 2004 yılında önemli ölçüde düşerek sırasıyla 107 ve 61 olarak gerçekleştiği gözlemlenmiştir.

f) Kapasite ve Kapasite Kullanım Oranı (KKO)

Yerli üretim dalının üretim kapasitesi 2002 yılında 100 olarak alındığında, 2003 yılında 105'e ve 2004 yılında da 108'e çıkmıştır. Kapasite kullanım oranları ise 2002-2004 yılları arasında sırasıyla %71, %66 ve %79 olarak gerçekleşmiştir.

g) İstihdam

Yerli üretim dalının ilgili ürünündeki çalışan toplam işçi sayısı endeksi 2002 yılında 100 kabul edildiğinde, 2003 ve 2004 yıllarında önemli ölçüde düşerek sırasıyla 94 ve 90 olarak gerçekleşmiştir.

ğ) Ücretler

Yerli üretim dalının ilgili ürünün üretiminde çalışan işçilerinin aylık giydirilmiş brüt ücret endeksi 2002 yılında 100 olarak alındığında, 2003 yılında 101'e çıksa da 2004 yılında tekrar 100 seviyesine inmiştir.

h) Verimlilik

Yerli üretim dalının ilgili ürün üretiminde çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2002 yılında 100 iken, gerek maliyet düşürme çalışmaları çerçevesindeki istihdamda azalma gerekse artan üretim neticesinde 2003 ve 2004'te sırasıyla 105 ve 135 olarak gerçekleşmiştir.

ı) Maliyetler

Yerli üretim dalının ilgili üründe ağırlıklı ortalama birim ticari maliyet endeksi 2002 yılında 100 iken, 2003 yılında 93 seviyesine inmiş de, 2004 yılında tekrar 98'e çıkmıştır.

i) Kârlılık

Yerli üreticinin ilgili üründe ticari maliyetleri dikkate alınarak hesaplanan ürün birim kârlılık endeksi 2002

yılında 100 olarak kabul edildiğinde, 2003 ve 2004 yılında önemli ölçüde azalarak sırasıyla 38 ve 21 seviyelerine düşmüştür.

j) Nakit Akışı

Yerli üretim dalının ilgili ürün satışları ile yarattığı nakit akışı endeksi 2002 yılında 100 iken 2003 yılında düşerek 71, 2004 yılında ise 57 olarak gerçekleşmiştir.

k) Özkaynakların Kârlılığı ve Yatırım Hâsılatı

Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, 2002 yılı itibarıyla (-)%1,46 olan özkaynak karlılığı (Kâr/Özkaynak) oranı 2003 ve 2004 yıllarında sırasıyla (-)%16,36 ve (-)%3,95 olarak gerçekleşmiştir.

Yatırım hâsılatı (Kâr/Aktif Toplamı) oranına bakıldığında ise 2002 yılında (-)%0,78 olan oranın, 2003 ve 2004 yılında sırasıyla (-)%8,02 ve (-)%2,31 olarak gerçekleştiği görülmüştür.

l) Büyüme

Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, aktif büyüklüğü reel olarak 2002 yılında 100 iken, 2003 ve 2004 döneminde sırasıyla 100 ve 116 olarak gerçekleşmiştir.

m) Sermaye Artışı

Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, 2002 yılında 100 olan öz sermaye endeksi, 2003 yılında 92, 2004 yılında ise önemli ölçüde artış göstererek 128 olarak gerçekleşmiştir.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 17 – (1) Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelendiğinde, gözden geçirme döneminde sınai maliyetlerin %10 oranında artmasına karşın düşen faaliyet giderleri ve finansman giderleri nedeniyle ticari maliyetlerin %2 oranında azaldığı görülmüştür. Yurtiçi birim satış fiyatları incelendiğinde ise buradaki düşüşün %8 oranında gerçekleştiği ve maliyetlerdeki düşüşün oldukça üzerinde olduğu belirlenmiştir. Bu durum, yerli üretim dalının satışlarını arttırmasına rağmen oluşan fiyat baskısıyla fiyatlarını düşürmek zorunda kaldığını göstermektedir. Ayrıca, istihdamda kayıplar yaşandığı, artan verimliliğe rağmen ürün kârlılığı ile nakit akışında olumsuzluklar görüldüğü, tevsi ve yenileme yatırımlarının yapılamadığı tespit edilmiş, bu nedenle ekonomik göstergelerinde bozulmalar olduğu ve ilgili ürtünde birim kârlılığın önemli ölçüde düştüğü saptanmıştır.

(2) Huvis firması, yerli üretim dalının bir çok göstergesinin maddi zarara veya maddi zarar tehdidinde işaret etmediğini iddia etmiştir. Özellikle yerli üretim dalı fiyatlarındaki artış trendinin bu iddiayı desteklediğini belirtmiştir. Ancak, söz konusu dönemde fiyatlarda gerçekleşen düşüşün ticari maliyetlerdeki düşüşten daha fazla olması ve ürün kârlılığının büyük ölçüde düşmesi önemli bir maddi zarar tehdidi niteliği taşıdığı sonucuna varılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zararın Devam Etmesi veya Yeniden Meydana Gelmesi İhtimaline Yönelik Değerlendirme

MADDE 18 – (1) Yönetmeliğin 35 inci maddesi hükümleri gereğince, önlemin yürürlükten kalkması halinde yerli üretim dalında soruşturma konusu ülkeler menşeli dampedli ithalattan kaynaklanan zararın devam etmesinin veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığı değerlendirilmiştir.

a) Önlem konusu ithalatın yerli üretim dalının fiyatlarını bastırması

Yukarıda da değinildiği gibi mevcut önlemin yokluğunda gerek Güney Kore gerekse Endonezya menşeli ithalatın fiyatlarının yerli üretim dalının iç piyasa fiyatlarını bastırarak düzeyde bulunduğu tespit edilmiştir. Buna göre, mevcut önlemlerin yürürlükte olmaması durumunda, 2003 ve 2004 yıllarında Güney Kore ve Endonezya menşeli poliester elyafların yerli üretim dalı fiyatlarını önemli ölçüde kırmış olacağı saptanmıştır. Daha önce de değinildiği gibi her iki ülkede mevcut bulunan kapasite fazlası ve uluslararası rekabet söz konusu ülkelerde yerleşik üretici-ihracatçıların ihrac fiyatlarının artması ihtimalini büyük ölçüde zayıflatmaktadır. Bu nedenle önlemin ortadan kalkması durumunda iki ülke menşeli ürünün de iç piyasa fiyatlarını kıracağı dolayısıyla da zararın devam etmesi veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğu ortaya çıkmaktadır.

b) Önleme konu ülkelerin kapasite fazlası

Önlemin yürürlükten kalkması halinde önleme konu ülkelerin Türkiye'ye yönlendirebilecek fazla kapasitesi olup olmadığı incelenmiştir. Bu amaçla, Güney Kore ve Endonezya'daki poliester elyaf üreticilerinin üye olduğu çeşitli birliklerin internet siteleri ve raporlarından, iş birliğinde bulunan firmalar ve söz konusu ülkelerde yerleşik çeşitli üretici firmaların internet sitelerine ait verilerden yararlanılmıştır. Bu verilere göre, 2000-2004 döneminde Güney Kore'de kapasite düşmesine rağmen daralan iç piyasa talebi nedeniyle kapasite fazlasının bulunduğu görülmektedir. Endonezya'nın kapasite ve kapasite kullanım oranları incelendiğinde ise, gerek bu ülkeye karşı uygulanmakta olan önlemler gerekse diğer ülkelerden söz konusu ülkeye dampedli fiyatlarla girdiği iddia edilen poliester elyaf sebebiyle üretimin düştüğü ve kapasite fazlasının oluştuğu anlaşılmaktadır. Bu tespitler, önlemin yürürlükten kalkması durumunda

azalan iç piyasa talebiyle birlikte oluşan kapasite fazlasının Türkiye'ye yönelebileceği ve fiyat üzerinde baskının ortaya çıkmasına yol açarak yerli üretim dalındaki zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine neden olmasının muhtemel olduğunu göstermektedir.

c) Önleme konu ülkelerde sektörün durumu

KCFA verilerine göre, önlemin yürürlüğe girmesini takip eden dönemde sektörde yeniden yapılanmalara gidilmiştir. Bu kapsamda, Güney Kore'de 2000-2004 yılları arasında kapasite %27 oranında azalmıştır. Bununla birlikte Güney Kore tekstil sektörü iç piyasadaki durgunluk ve ülkenin ikinci büyük döviz girdisini sağlayan sektör olmasına rağmen artan ucuz tekstil ürünleri ithalatı nedeniyle söz konusu sektörde kapasite kullanım oranları giderek düşmektedir. Güney Kore'nin ilgili ürünlerdeki ihracatı incelendiğinde ise kapasitedeki azalma ile doğru orantılı olarak 2000 yılından itibaren, 2003 yılındaki bir miktar artışın dışında, düzenli bir azalma görülmektedir. Kapasitedeki azalmaya rağmen iç talep ve ihracattaki daralma nedeniyle önemli bir atıl kapasitenin bulunduğu belirlenmiştir.

Endonezya'nın 2004-2005 yıllarında üretim kapasitesinde %6 oranında artış gerçekleşmiştir. Endonezya tekstil ve hazır giyim sektörlerindeki kapasite kullanım oranlarının düşmesi nedeniyle elyaf üreticilerinin yurtiçi taleplerinde daralma meydana geldiği görülmektedir. Bunun sonucunda kapasite kullanım oranı aynı dönemde %76'dan %69'a gerilemiştir. Bu durum söz konusu ülkede önemli bir kapasite fazlası olduğunu göstermektedir. Bu fazla, Türkiye pazarının büyüklüğü ile karşılaştırıldığında önemli bir miktar tutmaktadır. Bu kapasite fazlasının önlemin kalkması durumunda Endonezya için önemli bir pazar olan Türkiye'ye yönelmesinin ve dolayısıyla yerli üretim dalında zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine neden olması muhtemeldir.

ç) Maliyetler ve fiyatlandırma

Petrol fiyatlarındaki değişimin poliester elyafın ana hammaddesi olan PTA ve MEG fiyatlarının 2004 yılında yükselmesi Güney Kore ve Endonezya'daki üreticilerin üretim maliyetlerini olumsuz etkilemiştir. Bununla birlikte ÇHC'den gelen yoğun rekabet nedeniyle iki ülke piyasasında talebin ÇHC'den ithal edilen mallarına kayması söz konusu ülkelerdeki üreticilerin yurtdışında pazar payı elde etmek amacıyla maliyet artışlarını yurtdışı fiyatlarına yansıtma kabiliyetlerini azaltmakta, dolayısıyla önlemin yürürlükten kalkması durumunda ithalatın dampingli fiyatlardan devamı veya yeniden meydana gelmesine ve bu durumun yerli üretim dalında zararın devam etmesine veya yeniden meydana gelmesine yol açma olasılığını ortaya koymaktadır.

d) Türkiye pazarının önemi

Daha önce de değinildiği gibi Türkiye her iki ülke açısından da önemli bir pazar konumundadır. Türkiye'nin tekstil sektöründe deneyimli ve gelişmiş olması; ayrıca AB'ye yakınlığı ve ikinci büyük hazır giyim tedarikçisi olması Türkiye pazarının önemini açıkça göstermektedir. Ayrıca, Güney Kore ve Endonezya'nın Türkiye'ye uzun süredir ihracat yapmaları, Türkiye'de ana dağıtıcı firmalarla bağlantılı olarak dağıtım kanallarına kolaylıkla girmeleri ve dolayısıyla Türkiye pazarını çok iyi bilmeleri nedeniyle önlemin kalkması durumunda ihracatlarını artırmada önemli bir engelle karşılaşmayacakları ortadadır.

Bu bilgiler ışığında, söz konusu ülkelere karşı uygulanmakta olan önlemin kalkması durumunda bu ülkelerde oluşan arz fazlasının dampingli fiyatlarla Türkiye'ye daha fazla yönelmesi ve var olan fiyatlar üzerinde baskının daha da artarak yerli üretim dalında zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine neden olacağı muhtemeldir.

BEŞİNCİ KISIM

Nedensellik Bağı ve Diğer Unsurlar

Dampingli ithalatın etkisi

MADDE 19 – (1) Önleme tabi ülkelere yapılan ve yerli üretim dalı fiyatlarını baskı altında tutabilecek bir ithalatın fiyatının mevcut olması, soruşturma konusu ülkelerin Türkiye'ye yönlendirebilecek önemli ölçüde ihracat kapasitesinin bulunması, önemli büyüklükteki kapasitelere karşı daralan talep nedeniyle fiyatlarını arttırmalarının muhtemel olmaması ve yerli üretim dalının fiyatlarını bastırması muhtemel olan önlem konusu ülkelerdeki üretici-ihracatçıların Türkiye pazarını çok iyi tanımaları ve dağıtım kanallarına kolay ve hızlı biçimde nüfuz edebilecek durumda olmaları nedeniyle mevcut önlemin ortadan kalkması durumunda dampingin devamı veya yeniden meydana gelmesine ve bunun sonucunda yerli üretim dalında zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine neden olması muhtemeldir.

Üçüncü ülkelere ithalat

MADDE 20 – (1) Güney Kore ve Endonezya dışında soruşturma konusu üründe; Hindistan, Tayvan ve Tayland için 29/7/2003 tarihinden, Beyaz Rusya için yapılan nihai gözden geçirme soruşturması ile 20/11/2004 tarihinden itibaren dampinge karşı önlem yürürlükindedir. 1999-2005 döneminde söz konusu ürünün üçüncü ülkelere yapılan ithalatı incelendiğinde 2000-2002 döneminde önlemin yürürlüğe girmesiyle ithalatın Hindistan, Tayland ve Tayvan'dan önemli ölçüde arttığı görülmüştür. Buradan da görüleceği üzere önlemin etkisiyle dampinge karşı vergiye tabi ülkelere yapılan ithalat azalırken üçüncü ülkelere yapılan ithalat belli oranda artmaktadır. Ancak bu durum, Güney Kore ve

Endonezya'ya karşı uygulanmakta olan önlemin yürürlükten kalkması durumunda bu ülkelerden yapılan ithalatta dampingin ve bu ithalatlar nedeniyle yerli üretim dalında zararın devam etmesi veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğu tespitini değiştirmemektedir.

Fiyat taahhüdü

MADDE 21 – (1) P.T. Indorama Synthetics Tbk. firması fiyat taahhüdü teklifi İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulunca kabul edilmemiştir.

ALTINCI KISIM

Sonuç

Karar

MADDE 22 – (1) Soruşturma sonucunda, yürürlükteki önlemin ortadan kalkması halinde dampingin ve zararın devam etmesinin veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olduğu tespit edildiğinden, İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine ilişkin 2000/2 sayılı Tebliğ ile uygulanmakta olan dampinge karşı önlemler, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu'nun kararı ve Bakan'ın onayı ile aşağıda tanımlı, menşe ülkeleri ve üreticileri belirtilen eşyanın Türkiye'ye ithalinde karşılarında gösterilen şekilde değiştirilmiştir.

G.T.P.	Madde	Menşe Ülke	Üreticiler	Damping Karşı Vergi (CIF %)
5503.20	Poliesterlerden	Güney Kore	Tüm üreticiler	% 10
		Endonezya	P.T . Indorama Synthetics Tbk	% 6,2
			Diğerleri	% 12

Uygulama

MADDE 23 – (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife pozisyon numarası, tanımlı ve menşe ülkesi belirtilen maddenin ithalatında karşılarında gösterilen oranlarda dampinge karşı vergiyi tahsil ederler.

Yürürlük

MADDE 24 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 25 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Bakan yürütür.